

T.C.
TÜRKİYE İNSAN HAKLARI VE EŞİTLİK KURUMU
BAŞKANLIĞI
2.DAİRE KARARI

Başvuru Numarası : 2024/436
Toplantı Tarihi/Sayısı : 03.02.2025/55
Karar Numarası : 2025/18
Başvuran : M.Y.
Başvuran Vekili : -
Adres : -
Muhatap Kurum/Kişi : Tavşanlı T Tipi Kapalı ve Açık Ceza İnfaz Kurumu Müdürlüğü
Muhatap Adres : -

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvuranın, karantina sürelerine uyulmayarak koğuşunun değiştirildiği, husumetinin bulunduğu mahpuslarla aynı koğuşa yerleştirildiği, bu koğuştaki kendisine saldırıda bulunduğu ve eşyaları kaybolduğu halde görevli memurlarca gerekli müdahale ve işlemlerin yapılmadığı, sigara içmemesine rağmen sigara içilen koğuşa yerleştirildiği, dilekçelerinin çıkış numaralarına ilişkin detaylı bilgi verilmediği, reflü rahatsızlığından kaynaklı tedavi sürecinin yarım bırakıldığı, konuya ilişkin soruşturma sürecinin objektif şekilde yürütülmediği iddialarına ilişkindir.

II. İNCELEME SÜRECİ

2. Başvuran, başvuru dilekçesinde özetle;

a. 12/7/2017 ile 1/9/2023 tarihleri arasında Tavşanlı T Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumunda bulunduğunu,

b. 2021 yılında COVID-19 tedbirleri kapsamında hastaneye götürüldüğünü, hastane dönüşü sonrasında karantina koğuşuna yerleştirildiğini ancak karantina süreci tamamlanmadan 2/4/2021 tarihinde başka bir koğuşa yerleştirildiğini,

c. 2/4/2021 tarihinde yerleştirildiği koğuştaki bulunan mahpuslarla sorun yaşadığını, herhangi bir olayın çıkmaması için infaz ve koruma memurlarına durumu izah ettiğini ancak dikkate alınmadığını,

ç. 5/4/2021 tarihinde koğuşdaki mahpusların kendisine saldırdığını, Kurum personelinin olaya müdahale etmediğini ve olay esnasında yaralandığını,

d. Uzun zamandır ağız kokusu rahatsızlığı yaşadığını, günlük ağız hijyeni bakımını yerine getirirse dahi rahatsızlığına çözüm bulamadığını, bulunduğu koğuşlarda alay konusu olduğunu, bu nedenle hastalığına yönelik rapor verilmesini talep ettiğini, böylelikle tek kişilik odada kalabileceğini, hastalığının teşhisini sağlayacak cihazın sevk edildiği hastanede bulunmadığını,

e. Söz konusu sağlık sorunu nedeniyle diğer mahpusların çeşitli bahanelerle üzerine geldiğini ve koğuştaki kendisine saldırdığını, 15/2/2022 tarihinde gerçekleşen olaya ilişkin tanzim edilen tutanakta bazı mahpusların ismine yer verilmediğini, kendisine paspas ile saldıran mahpusun korunduğunu,

f. Söz konusu olay sonrası darp/cebiri raporu için hastaneye götürüldüğünü, hastane dönüşü sonrasında eşyalarını havalandırma alanında gördüğünü ancak öncesinde eşyalarını dolabında kilitli vaziyette bıraktığını,

Bu belge, güvenli elektronik imza ile imzalanmıştır.

durumu anlamak için eşyalarını kontrol etmek istediğini ve bunu görevli personele bildirdiğini ancak personelin dilekçe yazmasını belirttiğini,

g. Akabinde eşyalarını kontrol etmek için ısrar ettiğini fakat görevli personelin kendisine yardımcı olmadığını, koğuşa geçtiğinde eşyalarının kendisine verileceğinin bildirildiğini,

ğ. Eşyalarını ancak 24/2/2022 tarihinde yeni koğuşunda kontrol edebildiğini, bazı eşyalarının yerinde olmadığını tespit ettiğini, kendisi nezdinde en üzücü durumun eşyaları arasında aile fotoğrafını bulamaması olduğunu,

h. Dilekçe yazarak eşyalarının akıbetinin araştırılması yönünde talepte bulunduğunu ancak İdarenin çeşitli bahaneler öne sürerek kendisine yardımcı olmadığını, bunun üzerine açlık grevine başladığını ancak annesinin kendisini ziyaret etmesinden sonra açlık grevine son verdiğini,

ı. Hırsızlık olayına ilişkin yürütülen disiplin ve ceza soruşturmasında birçok hak ihlalinin bulunduğunu ve ayrımcılık yapıldığını, görevli personele hırsızlık olaylarını ve hasımlarını bildirdiğini ancak kendisinin dikkate alınmadığını, bulunduğu koğuşa kasten husumetinin bulunduğu mahpusların yerleştirildiğini,

i. Sonrasında; *“Senin hasımların var, mevcudu az olan koğuşa daha rahat edersin.”* söylemiyle sigara içmemesine ve bu duruma ilişkin süresiz raporu bulunmasına rağmen sigara içilen koğuşa yerleştirildiğini, 8/5/2023 tarihinde sigara içilmeyen koğuşa geçme talebinde bulunduğunu ancak dilekçesine yazılı olarak cevap verilmediğini,

j. 25/5/2023 tarihinde revir dönüşünde ve 9/6/2023 tarihinde kargosunu almaya giderken kasıtlı olarak husumetinin bulunduğu mahpuslarla karşılaştırıldığını,

k. Dilekçelerinin çıkış numaralarının hangi Kuruma gönderildiğine dair detaylı bilgilerin yer almadığı bir not kağıdına yazılarak verildiğini,

l. 6/7/2022 tarihinde hastaneye sevkini yapıldığını ancak 30/5/2023 tarihinde muayene olabildiğini, kendisine ileri derecede reflü teşhisi konulduğunu ancak tedavisinin yarım kaldığını,

m. Mahpuslara hedef gösterildiğini, mahpusların kendisine ağır hakaret ve ithamlarda bulunduğunu, husumetinin olduğu tüm mahpusların Kurum İdaresi tarafından korunduğunu ve desteklendiğini,

n. ... No.lu soruşturma dosyasından Kurumda gerçekleşen ayrımcılığın ve hak ihlallerinin anlaşılabilirliğini,

o. 24/1/2023 tarihinde hakarete uğraması üzerine şikâyetçi olduğunu, ... No.lu soruşturma dosyasında kovuşturmaya yer olmadığına dair karar verildiğini, Kurum Savcısı ve Müdürü ile infaz ve koruma memurlarından şikâyetçi olduğunu,

ö. Savcılığın yürüttüğü soruşturmalarda delilleri kararttığını ve adaleti yanılttığını iddia etmektedir.

3. Muhatap Tavşanlı T Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu Müdürlüğünden alınan yazılı görüşte özetle;

a. Mahpusların suç grubu, hükümlülük/tutukluluk durumları ve karantina süreleri dikkate alınarak koğuşlara yerleştirildiği,

b. Başvuranın belirttiği ağız kokusu rahatsızlığına ilişkin diğer mahpuslardan alınan bir şikâyetin olmadığı, başvuranın tek kişilik koğuşa kalmak istediğini bu nedenle hastalığı ile ilgili rapor almak için hastaneye sevk edildiği ancak başvuranın tetkiklerinde olumsuz herhangi bir bulguya rastlanılmadığı,

ç. 5/4/2021 tarihinde başvuranın kaldığı koğuşa sözlü ve fiziksel bir tartışmanın yaşandığı, acil durum butonuna basılması ile görevli personelin koğuşa gidildiği, olaya ilişkin tutanak tanzim edildiği,

ç. 15/2/2022 tarihinde gerçekleşen olayda, başvuranın bir diğer mahpusu su bardağı ile başından yaraladığı, konu dahilinde yürütülen disiplin soruşturması neticesinde; 26/12/2004 tarihli ve 5275 Sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanun'un *"Hücreye koyma"* başlıklı 44'üncü maddesinin ikinci fıkrasının (e) bendi gereğince 3 gün hücreye koyma disiplin cezası ile cezalandırılmasına karar verildiği,

d. Başvuranın kişisel eşyalarının mevzuata uygun bir şekilde kendisine teslim edildiği, konu hakkında görevli personelin ihmalkâr bir davranışının olmadığı,

e. Başvuranın 19/1/2023 tarihinde sorumlu infaz ve koruma başmemuru ile görüşme gerçekleştirdiği, ağız kokusu rahatsızlığı nedeniyle tekrar hastaneye gitmek istediğini bildirdiği, görevli memurun öncelikle Kurum revirine başvurmasını belirttiği,

f. Söz konusu görüşmede, başvuranın koğuştta hırsızlık yaşandığını bildirdiği, görevli personelin başvurana konu dahilinde dilekçe yazmasını belirttiği,

g. 20/1/2023 tarihinde başvuranın dilekçe sunmaması üzerine tekrar görüşme için çağrıldığı, görüşmede başvuranın dilekçe yazacağını belirttiği ve görüşmenin tutanak altına alındığı,

ğ. Başvuranın kargo dağıtımı esnasında bir diğer mahpusa karşı söylemlerde bulunduğu, bunun üzerine gerekli önlemlerin alındığı ve mahpusların koğuşlarına olay yaşanmadan yerleştirildiği belirtilmektedir.

4. Muhatabın yazılı görüşüne karşı başvuran tarafından sunulan yazılı görüşte özetle;

a. Karantina süreçleri tamamlanmadan mahpuslardan bazılarının koğuşlara yerleştirildiği,

b. Husumetli olduğu mahpuslarla kasten aynı koğuşa yerleştirildiği,

c. Kendisinin sorun çıkaran bir mahpus olarak gösterildiği, hususlarıyla birlikte başvuru dilekçesindeki iddiaları tekrar edilmektedir.

III. İLGİLİ MEVZUAT

5. Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın "*Kişinin dokunulmazlığı, maddi ve manevi varlığı*" başlıklı 17'nci maddesinin ilgili bölümü şöyledir:

"Herkes, yaşama, maddi ve manevi varlığını koruma ve geliştirme hakkına sahiptir. Tıbbi zorunluluklar ve kanunda yazılı haller dışında, kişinin vücut bütünlüğüne dokunulamaz; rızası olmadan bilimsel ve tıbbi deneylere tabi tutulamaz. Kimseye işkence ve eziyet yapılamaz; kimse insan haysiyetiyle bağdaşmayan bir cezaya veya muameleye tabi tutulamaz. (...)"

6. Anayasa'nın "*Yargı yetkisi*" başlıklı 9'uncu maddesinin ilgili bölümü şöyledir:

"Herkes, yaşama, maddi ve manevi varlığını koruma ve geliştirme hakkına sahiptir."

7. Anayasa'nın "*Mahkemelerin bağımsızlığı*" başlıklı 138'inci maddesi şöyledir:

"Hâkimler, görevlerinde bağımsızdırlar; Anayasaya, kanuna ve hukuka uygun olarak vicdanı kanaatlerine göre hüküm verirler. Hiçbir organ, makam, merci veya kişi, yargı yetkisinin kullanılmasında mahkemelere ve hâkimlere emir ve talimat veremez; genelge gönderemez; tavsiye ve telkinde bulunamaz."

8. 20/4/2016 tarihli ve 6701 sayılı Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanunu'nun "*Kurumun görevleri*" başlıklı 9'uncu maddesinin birinci fıkrasının (i) bendinde, "*Özgürlüğünden mahrum bırakılan ya da koruma altına alınan kişilerin ulusal önleme mekanizması kapsamındaki başvurularını incelemek, araştırmak, karara bağlamak ve sonuçlarını takip etmek*" Kurumun görevleri arasında sayılmıştır.

9. 6701 sayılı Kanun'un "*Başvurular*" başlıklı 17'nci maddesinin birinci ve sekizinci fıkralarında, özgürlüğünden mahrum bırakılan ya da koruma altına alınan kişilerin ulusal önleme mekanizması kapsamında Kuruma bizzat başvuru yapabileceği belirtilmiştir.

10. 24/11/2017 tarihli ve 30250 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanununun Uygulanmasına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelik'in "*Başvuru konusu teşkil etmeyecek işlem ve kararlar*" başlıklı 40'nci maddesinin birinci fıkrası şöyledir:

"Yasama ve yargı yetkilerinin kullanılmasına ilişkin işlemler, Hâkimler ve Savcılar Kurulu

kararları ile Anayasanın yargı denetimi dışında bıraktığı işlemler başvurunun konusu olamaz."

11. Mezkûr Yönetmelik'in "Ön incelemenin yapılması" başlıklı 48'inci maddesinin ilgili bölümü şöyledir:

"Kuruma yapılan başvurular, inceleme ve araştırmaya geçilmeden önce ön incelemeye tabi tutulur ve sonucunda a) Kurumun görev alanına girip girmediği, (...) ç) Yargı organlarında görülmekte olan veya yargı organlarınca karara bağlanmış uyuşmazlıklara ilişkin olup olmadığı (...) yönlerinden incelenir."

12. Mezkûr Yönetmelik'in "Karar türleri" başlıklı 65'inci maddesi şöyledir:

"Kurum, yapılan başvuru veya resen inceleme kapsamında yaptığı inceleme ve araştırma sonucunda incelenemezlik kararı, gerekçeli kabul edilmezlik kararı, gönderme kararı, ihlal kararı, idari yaptırım kararı, uzlaşma kararı, ret kararı ve karar verilmesine yer olmadığına dair karar verir."

13. Mezkûr Yönetmelik'in "Gerekçeli kabul edilmezlik kararı" başlıklı 67'nci maddesi şöyledir:

"(1)Ön inceleme aşamasında, başvurunun açıkça dayanaksız olup olmadığı, başvurunun hakkın kötüye kullanımını teşkil edip etmediği, ayrımcılık yasağı ihlalinde kaynaklanan bir zararın bulunup bulunmadığının tespiti açısından incelenebilirliğin esasla birlikte incelenmesi kararlaştırılan başvurulara ilişkin esas inceleme ve araştırma aşamasında söz konusu koşulları taşımayan başvurularla ilgili gerekçeli kabul edilmezlik kararı verilir.

(2)Ön inceleme aşamasında incelenebilir bulunan ya da incelenebilirliği esasla birlikte incelenmesi ve araştırılması kararlaştırılan başvuruların 48'inci maddede belirtilen gerekli koşulları taşımadığının anlaşılması halinde de bu başvurularla ilgili gerekçeli kabul edilmezlik kararı verilir."

IV. DEĞERLENDİRME VE GEREKÇE

14. Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumunun amacı, insan onurunu temel alarak insan haklarının korunması ve geliştirilmesi, kişilerin eşit muamele görme hakkının güvence altına alınması, hukuken tanınmış hak ve hürriyetlerden yararlanmada ayrımcılığın önlenmesi ile bu ilkeler doğrultusunda faaliyet göstermek, işkence ve kötü muameleyle etkin mücadele etmektir.

15. 6701 sayılı Kanun'un 9'uncu maddesinde, insan hakları ihlallerini resen incelemek, araştırmak, karara bağlamak ve sonuçlarını takip etmek, ayrımcılık yasağı ihlallerini resen veya başvuru üzerine incelemek, araştırmak, karara bağlamak ve sonuçlarını takip etmek, özgürlüğünden mahrum bırakılan ya da koruma altına alınan kişilerin ulusal önleme mekanizması kapsamındaki başvurularını incelemek, araştırmak, karara bağlamak ve sonuçlarını takip etmek Kurumun görevleri arasında sayılmaktadır.

16. İşkence ve kötü muamele ulusal ve uluslararası mevzuatta mutlak olarak yasaklanmaktadır. Birleşmiş Milletler (BM) Medeni ve Siyasi Haklar Sözleşmesi'nin 7'nci maddesine göre; "Hiç kimse işkenceye ya da zalimane, insanlık dışı ya da küçük düşürücü muamele ya da cezalandırmaya maruz bırakılamaz. Özellikle, hiç kimse kendi özgür rızası olmadan tıbbi ya da bilimsel deneylere tabi tutulamaz." Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin (AİHS) "İşkence yasağı" başlıklı 3'üncü maddesine göre; "Hiç kimse işkenceye, insanlık dışı ya da onur kırıcı ceza veya muamelelere tabi tutulamaz."

Başvuranın, karantina sürelerine uyulmayarak koşunun değiştirildiği, 5/4/2021 tarihinde koğuştaki kendisine saldırıldığı iddialarına ilişkin olarak;

17. Anayasa Mahkemesi (AYM), işkence, eziyet ve insan haysiyetiyle bağdaşmayan muamele veya ceza kavramları arasında bir yoğunluk farkının bulunduğunu ifade etmektedir. Buna göre, kişinin maddi ve manevi

varlığının bütünlüğüne en fazla zarar veren muamelenin *işkence*, bu seviyeye varmayan fakat yine de önceden tasarlanmış, uzun dönem içinde saatlerce uygulanmış ve fiziki yaralanmaya veya yoğun maddi veya manevi ıstıraba sebep olan muamelenin *eziyet*, mağdurları küçük düşürebilecek ve utandırabilecek şekilde kendilerinde korku, küçültülme, elem ve aşağılanma duygusu uyandıran veya mağduru kendi iradesine ve vicdanına aykırı bir şekilde hareket etmeye sürükleyen aşağılayıcı nitelikteki daha hafif muamelelerin ise *insan haysiyetiyle bağdaşmayan muamele veya ceza* olarak değerlendirilebileceğini belirtmektedir (AYM, *Cezmi Demir ve Diğerleri*, B. No: 2013/293, para. 85, 88 ve 89).

18. AYM, işkence ve kötü muamele yasağına ilişkin şikâyetlerin incelenmesinde; yasağın maddi ve usul boyutlarının ayrı ayrı ele alınması gerektiğini belirtmektedir. Bu bağlamda, yasağın maddi boyutunun, sadece bireyleri işkence ya da insanlık dışı veya aşağılayıcı muameleyle ya da cezaya tabi tutmama sorumluluğunu (negatif yükümlülük) içermediğini, bireylerin bu tür muameleyle maruz kalmasını engelleyecek etkili önleyici mekanizmaların kurulması yönünde pozitif bir yükümlülüğü de içerdiğini belirtmektedir (AYM, *Ahmet Şenol ve Diğerleri*, B. No: 2014/16947, para. 75).

19. Başvuran; karantina sürelerine uyulmayarak koğuşunun değiştirildiğini, 5/4/2021 tarihinde koğuştaki mahpusların kendisine saldırdığını, Kurum personelinin olaya müdahale etmediğini ve olay esnasında yaralandığını iddia etmektedir.

20. Muhatap Kurumun sunduğu bilgi ve belgeler incelendiğinde, mahpusların karantina kurallarına uygun olarak koğuşlara yerleştirildiği, başvuranın görevli personele ilettiği şikâyetlerin dikkate alındığı ve mahpuslar arasında bir sorun oluşmaması için koğuşun takip edildiği; 5/4/2021 tarihinde başvuranın bulunduğu koğuşta gerçekleşen olaya ilişkin tanzim edilen tutanakta, acil durum butonuna basılmasının akabinde görevli personelin olay yerine intikal ettiği, başvuranla bir diğer mahpusun kavga ettiğinin anlaşıldığı, mahpuslar kontrol altına alınarak, 112 acil servisinin arandığının belirtildiği, olay hakkında idari soruşturmanın başlatıldığı, kamera kayıtları ve tanık ifadelerine başvurulduğu anlaşılmaktadır.

21. Olaya ilişkin genel adli muayene raporlarında, hem başvuranın hem de başvuranın tartıştığı mahpus H.A.B.'nin hafif düzeyde yaralandığının belirtildiği, 20/4/2021 tarihli ve ... sayılı karar ile H.A.B. ve başvuranın, 29/12/2004 tarihli ve 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfaz Hakkında Kanun'un 44'üncü maddesinin ikinci fıkrasının (e) bendi gereğince hücreye koyma disiplin cezası ile cezalandırılmalarına karar verildiği görülmektedir.

22. Bununla birlikte, başvuranın olaya ilişkin şikayeti üzerine yürütülen soruşturma neticesinde Tavşanlı Cumhuriyet Başsavcılığının 17/7/2023 tarihli ve ... sayılı soruşturma ve ... sayılı kararı ile kovuşturmaya yer olmadığına karar verildiği, başvuranın alınan karara karşı itiraz ettiği ve Tavşanlı Sulh Ceza Hâkimliğinin ... D. İş sayılı kararı ile başvuranın itirazının reddedildiği anlaşılmaktadır.

23. Anayasa'nın 9'uncu ve 138'inci maddelerinde; yargı yetkisinin münhasıran mahkemelerin uhdesinde olduğu ve bu yetkinin kullanılmasıyla ilgili hiçbir organ, makam, merci veya kişinin mahkemelere ve hâkimlere emir ve talimat veremeyeceği, tavsiye ve telkinde bulunamayacağı hükme bağlanmaktadır. 6701 sayılı Kanun'un 17'nci maddesinde; yargı yetkisinin kullanılmasına ilişkin işlemlerin başvuru konusu olamayacağı, Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanununun Uygulanmasına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelik'te ise yargı yetkisinin kullanılmasına ilişkin işlemler ile yargı organlarında görülmekte olan uyuşmazlıkların Kurumun görev alanına girmeyeceği düzenlenmesine yer verilmektedir.

24. Bu çerçevede, başvuranın iddialarının; 6701 sayılı Kanun'un 17'nci maddesinin dördüncü fıkrası ve Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanununun Uygulanmasına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelik'in 40'inci maddesi gereği başvuru konusu teşkil etmeyecek işlemler arasında yer aldığı, bu nedenle başvurunun inceleme şartlarını taşımadığı gerekçesiyle kabul edilmez olduğu kanaatine varılmıştır.

Başvuranın 15/2/2022 tarihinde koğuşunda saldırıya uğradığı, kendisine saldıran mahpusun İdare tarafından korunduğu iddialarına ilişkin olarak;

25. Başvuran, bir süredir ağız kokusu rahatsızlığı yaşadığını, bu sebeple bulunduğu koğuşta diğer mahpusların kendisi ile dalga geçtiğini ve kendisine cephe aldığını, 15/2/2022 tarihinde koğuştaki mahpuslar tarafından saldırıya uğradığını, kendisine saldıran mahpusun İdare tarafından korunduğunu iddia etmektedir.

26. Muhatap Kurum tarafından sunulan yazılı görüşte, başvuranın ağız kokusu rahatsızlığına ilişkin diğer mahpuslardan alınan bir şikâyetin olmadığı, başvuranın tek kişilik koğuşta kalmak istediği, bu nedenle rahatsızlığı ile ilgili rapor almak için hastaneye sevk edildiği ancak başvuranın tetkiklerinde söz konusu raporun alınmasını gerektirecek nitelikte bir sağlık sorununa rastlanmadığı ifade edilmiştir.

27. 15/2/2022 tarihinde gerçekleşen olaya ilişkin tutanakta, acil durum butonuna basılması sonrası infaz ve koruma memurlarının koğuşa intikal ettiği, koğuşta büyük çaplı bir tartışmanın yaşandığının görüldüğü, başvuran ile mahpus A.P. ve R.A.'nın görevli memurlar tarafından ayrıldıkları, A.P.'nin baş bölgesinde kanamanın olduğu ve 112 acil servisin arandığı belirtilmektedir.

28. Söz konusu olaya ilişkin Disiplin Kurulu Başkanlığınca alınan 4/3/2022 tarihli ve ... No.lu karar incelendiğinde; olaya karışan mahpusların ayrı ayrı yazılı savunmasının alındığı, koğuşta bulunan beş mahpusun tanık olarak ifadesine başvurulduğu anlaşılmaktadır.

29. Tavşanlı Doç. Dr. Mustafa Kalemlî Devlet Hastanesinden alınan mahpus A.P.'nin genel adli muayene raporunda, "*Vücuda acı veren veya sağlığını ya da algılama yeteneğinin bozulmasına neden olan bir durum olduğu, basit tıbbi müdahale ile giderilemez.*" ifadelerine yer verildiği, mahpus R.A.'nın genel adli muayene raporunda; "*Vücuda acı veren veya sağlığını ya da algılama yeteneğinin bozulmasına neden olan bir durum olduğu, akut patoloji saptanmadığı, hayati tehlikesinin olmadığı, basit tıbbi müdahale ile giderilebilir.*" ifadelerine yer verildiği, başvuranın genel adli muayene raporunda; "*Vücuda acı veren veya sağlığını ya da algılama yeteneğinin bozulmasına neden olan bir durum olduğu, muayenesi yapılan hastanın kafa sağ parieto-okspital bileşke arka düzeyde yaklaşık 2-3 cm'lik düzensiz sınırlı laserasyonun mevcut olduğu, akut patoloji saptanmadığı, hayati tehlikesi yoktur.*" ifadelerine yer verildiği anlaşılmıştır.

30. Buna ek olarak, başvuran ilgili disiplin kararı hakkında Tavşanlı İnfaz Hâkimliğine itirazda bulunmuş, ... sayılı İnfaz Hâkimliği Dosyası ... sayılı karar ile ... No.lu Disiplin Kurulu Kararının onaylanmasına karar verilmiştir.

31. Anayasa'nın 9'uncu ve 138'inci maddelerinde; yargı yetkisinin münhasıran mahkemelerin uhdesinde olduğu ve bu yetkinin kullanılmasıyla ilgili hiçbir organ, makam, merci veya kişinin mahkemelere ve hâkimlere emir ve talimat veremeyeceği, tavsiye ve telkinde bulunamayacağı hükme bağlanmaktadır. 6701 sayılı Kanun'un 17'nci maddesinde; yargı yetkisinin kullanılmasına ilişkin işlemlerin başvuru konusu olamayacağı, Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanununun Uygulanmasına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelik'te ise yargı yetkisinin kullanılmasına ilişkin işlemler ile yargı organlarında görülmekte olan uyuşmazlıkların Kurumun görev alanına girmeyeceği düzenlemesine yer verilmektedir.

32. Bu çerçevede, başvuranın iddialarının; 6701 sayılı Kanun'un 17'nci maddesinin dördüncü fıkrası ve Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanununun Uygulanmasına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelik'in 40'inci maddesi gereği başvuru konusu teşkil etmeyecek işlemler arasında yer aldığı, bu nedenle başvurunun inceleme şartlarını taşımadığı gerekçesiyle kabul edilmez olduğu kanaatine varılmıştır.

Başvuranın 15/2/2022 tarihinde koğuşunda gerçekleşen olaylar esnasında eşyalarının kaybolduğu iddialarına ilişkin olarak;

33. Başvuran, 15/2/2022 tarihinde vuku bulan olay sonrası götürüldüğü hastane kontrolünün dönüşünde bazı eşyalarının kaybolduğunu, eşyalarının arasında aile fotoğrafının da bulunduğunu, bu durumun kendisini çok üzdüğünü, maddi ve manevi anlamda kayba uğradığını belirtmektedir.

34. Muhatap Kurumun sunduğu yazılı görüşte, başvuranın kişisel eşyalarının mevzuata uygun bir şekilde başvurana teslim edildiği, konu hakkında görevli personelin ihmalkâr bir davranışının söz konusu olmadığı belirtilmektedir.

35. Buna ek olarak, başvuranın olaya ilişkin şikayeti üzerine Tavşanlı Cumhuriyet Başsavcılığınca yürütülen soruşturma neticesinde ... soruşturma No. ve ... karar No. ile "*Şüphelilerin üzerine atılı mala zarar verme ve hırsızlık suçlarını işlediklerine dair müştekinin iddiası ve çelişkili, şüphelilerle arasında anlaşmazlık bulunan tanığın beyanı dışında yeterli şüphe oluşturacak kamera kaydı, tarafsız ve çelişkili ifade içermeyen tanık beyanı vb. delil mevcut olmadığı anlaşıldığından (...)*" kovuşturmaya yer olmadığına karar verildiği anlaşılmaktadır.

36. 6701 sayılı Kanun'un genel gerekçesinde, ulusal önleme mekanizması görevinin kapsamı; özgürlüklerinden mahrum bırakılan kişilerin alıkonuldukları ceza ve tutukevleri, kamplar, bakım merkezleri gibi yerlerde işkence ve kötü muamele vakalarının yaşanmaması amacıyla bu yerlere yönelik izleme, inceleme, denetleme, değerlendirme ve raporlama faaliyeti şeklinde açıklanmaktadır.

37. İşkenceye ve Diğer Zalimane, İnsanlık Dışı veya Aşağılayıcı Muamele veya Cezaya Karşı Sözleşmeye Ek İhtiyari Protokol'ün 19'uncu maddesi uyarınca, ulusal önleme mekanizmaları; özgürlüğünden mahrum bırakılan ya da koruma altına alınan kişilerin işkence ve diğer zalimane, gayriinsanî veya küçültücü muamele veya cezaya karşı korunması amacı ile bu kişilere yönelik tutumu düzenli olarak izlemek, sonucunda hazırlanacak raporlarda özgürlüklerinden yoksun bırakılmış kişilere yönelik muamele ve koşulların iyileştirilmesi ve işkence ve diğer zalimane, gayriinsanî ya da onur kırıcı muamele ya da cezanın önlenmesi için Birleşmiş Milletlerin ilgili normlarını dikkate alarak ilgililere tavsiyelerde bulunmakla yetkilendirilmektedir.

38. Bu kapsamda, başvuranın kaybolduğunu iddia ettiği eşyalarının durumu, işkence ve kötü muamele iddiasından ziyade mülkiyet hakkının ihlalini doğurabilecek bir durum teşkil etmektedir. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM), benzer şekilde eşyaların kaybolması hususunu AİHS'in 1'inci maddesinde yer alan mülkiyet hakkı kapsamında incelemektedir (AİHM, *Tendam/İspanya*, B. No. 25720/05. 13/10/2015, para. 42).

39. Bu bağlamda, mülkiyet hakkının ihlali iddiasının Kurum görev alanı ile bağdaşmaması nedeniyle, Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanununun Uygulanmasına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelik'in 67'nci maddesi hükmü uyarınca kabul edilmez olduğu kanaatine varılmıştır.

Başvuranın, hırsızlık olayına ilişkin yürütülen disiplin ve ceza soruşturmasında birçok hak ihlalinin olduğu ve ayrımcılık yapıldığı iddialarına ilişkin olarak;

40. Hırsızlık olayına ilişkin yürütülen disiplin ve ceza soruşturmasında birçok hak ihlalinin olduğu ve ayrımcılık yapıldığı iddialarına ilişkin muhatap Kurumun sunduğu bilgi ve belgeler incelendiğinde, konu dâhilinde Disiplin Kurulu Başkanlığı tarafından 8/2/2023 tarihli ve ... sayılı ceza verme kararı ile başvuranın iddialarının muhatabı hakkında 5275 sayılı Kanun'un "*Hücreye koyma*" başlıklı 44'üncü maddesinin ikinci fıkrasının (k) bendi gereğince 1 gün hücreye koyma cezası verildiği anlaşılmaktadır.

41. Ayrıca, Tavşanlı Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından ... sayılı dosya kapsamında inceleme başlatıldığı, adı geçen mahpusun, başvuranın bardağını çaldığına dair yeterli şüphe bulunması nedeniyle olay

hakkında iddianame düzenlendiği ve başvuranın iddialarının yargı yoluna intikal ettiği anlaşılmaktadır.

42. Anayasa'nın 9'uncu ve 138'inci maddelerinde; yargı yetkisinin münhasıran mahkemelerin uhdesinde olduğu ve bu yetkinin kullanılmasıyla ilgili hiçbir organ, makam, merci veya kişinin mahkemelere ve hâkimlere emir ve talimat veremeyeceği, tavsiye ve telkinde bulunamayacağı hükme bağlanmıştır. 6701 sayılı Kanun'un 17'nci maddesinde, yargı yetkisinin kullanılmasına ilişkin işlemlerin başvuru konusu olamayacağı, Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanununun Uygulanmasına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelik'te ise yargı yetkisinin kullanılmasına ilişkin işlemler ile yargı organlarında görülmekte olan uyuşmazlıkların Kurumun görev alanına girmeyeceği düzenlenmesine yer verilmiştir.

43. Bu çerçevede, başvuranın iddialarının; 6701 sayılı Kanun'un 17'nci maddesinin dördüncü fıkrası ve Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanununun Uygulanmasına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelik'in 40'inci maddesi gereği, başvuru konusu teşkil etmeyecek işlemler arasında yer aldığı, bu nedenle başvurunun inceleme şartlarını taşımadığı gerekçesiyle kabul edilmez olduğu kanaatine varılmıştır.

Başvuranın, görevli personele hırsızlık olaylarını ve hasımlarının bulunduğunu belirttiği halde bulunduğu koğuşa kasten husumetinin bulunduğu mahpusların yerleştirildiği, sigara içilmeyen ortamda bulunmasına yönelik raporu olmasına rağmen sigara içilen koğuşa yerleştirildiği iddialarına ilişkin olarak;

44. Başvuranın hasımlarının bulunduğuna ilişkin beyanların dikkate alınmadığı ve kasten husumetinin olduğu mahpusların bulunduğu koğuşa yerleştirildiği iddialarına dair muhatap tarafından Kurumumuza sunulan bilgi ve belgeler incelendiğinde, başvuranın farklı tarihlerde sıklıkla hasımlarına ilişkin İdareye dilekçe sunduğu anlaşılmaktadır.

45. Muhatap Kurum sunduğu yazılı görüşünde, başvuranın 12/7/2017 ile 2/9/2023 tarihleri arasında Kurumlarında bulunduğunu ve mahpusların koğuşlara mevzuatta düzenlenen hükümlere göre yerleştirildiği belirtmektedir.

46. Kütahya Evliya Çelebi Eğitim ve Araştırma Hastanesi tarafından tanzim edilen 18/6/2021 tarihli Durum Bildirir Raporu'nda; *"Hastanın sağlığı açısından sigara içilen ortamda bulunmaması gerekir."* ifadelerinin yer aldığı görülmüştür.

47. Söz konusu rapor sonrasında gerçekleştirilen koğuş değişikliklerine ilişkin bilgi ve belgeler incelendiğinde, başvuranın 2021 yılından sonra ... numaralı sigara içilmeyen koğuştaki kaldığı, 15/2/2022 tarihinde yaşanan olay sonrasında ... numaralı koğuştan çıkarıldığı ve bir diğer sigara içilmeyen koğuş olan ... numaralı koğuşa yerleştirildiği, 18/5/2023 tarihli tutanaktan anlaşıldığı üzere, başvuranın koğuştaki bulunan 7 mahpus ile sorun yaşayabileceğini bildirdiği, bunun üzerine sigara içilen ... numaralı koğuşa yerleştirilmek zorunda kaldığı, bir diğer sigara içilmeyen koğuş olan ... numaralı koğuştan yine hasımları nedeni ile ayrıldığı ve aynı gerekçe ile bu koğuşa tekrar yerleştirilemediği ve başvuranın 2/9/2023 tarihinde başka bir Kuruma sevk edildiği anlaşılmaktadır.

48. AİHM, kötü muamele iddialarına ilişkin mahpusların delil toplamada yaşadıkları nesnel zorlukların farkında olduğunu ifade etmekle birlikte şikâyet edilen olguların ayrıntılı ve tutarlı şekilde açıklamasının sunulmasını beklemektedir (AİHM, *Ananyev ve Diğerleri/Rusya*, B. No: 42525/07, 10/4/2012, para. 122; AİHM, *Muršić/Hırvatistan*, [BD], B. No: 7334/13, 20/10/2016, para. 127). Benzer şekilde, AYM başvuranın ihlal iddialarını kanıtlayamadığı, şikâyetlerin karmaşık veya zorlama iddialardan oluştuğu başvuruları açıkça dayanaktan yoksun bulmaktadır (AYM, *Hikmet Balabanoğlu*, B. No: 2012/1334, 17/9/2013, para. 24; AYM, *Cengiz Yetkin* [GK] B. No: 2019/39068, 14/6/2023, para. 45).

49. Bu kapsamda, başvuranın birçok mahpusla husumetinin bulunduğu, bazı mahpuslarla şiddetli tartışmalar yaşadığı, bununla ilgili adli ve idari soruşturmaların yürütüldüğü anlaşılmaktadır. Bu bağlamda, başvuranın sağlık durumu ve can güvenliğine istinaden bulunduğu talepler karşısında İdarenin bir seçim yapmak zorunda kaldığı, Kurumda sigara içilmeyen iki koğuşun bulunduğu ve başvuranın iki koğuşta da hasım olarak belirttiği ve sorun yaşadığı mahpusların yer aldığı hususları birlikte değerlendirildiğinde; İdarenin taleplere karşı yaklaşımının makul olduğu kanaatine varıldığı, İdarenin başvuranı kasti olarak husumetinin bulunduğu mahpuslarla aynı koğuşa yerleştirdiği iddiasının doğru olduğuna ilişkin bir değerlendirmeye ulaşılamadığı belirtilmelidir.

50. Buna ek olarak, başvuranın sigara içilen koğuşa yerleştirildiği iddiasının Tavşanlı Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından yürütülen ... Soruşturma No.lu dosyasına konu olduğu, ve Savcılık tarafından söz konusu iddialar hakkında 17/7/2023 tarihinde kovuşturmaya yer olmadığına karar verildiği, başvuranın alınan karara itiraz ettiği, Tavşanlı Sulh Ceza Hâkimliğinin ... D.İş kararı ile itirazın reddedildiği anlaşılmaktadır.

51. Anayasa'nın 9'uncu ve 138'inci maddelerinde, yargı yetkisinin münhasıran mahkemelerin uhdesinde olduğu ve bu yetkinin kullanılmasıyla ilgili hiçbir organ, makam, merci veya kişinin mahkemelere ve hâkimlere emir ve talimat veremeyeceği, tavsiye ve telkinde bulunamayacağı hükme bağlanmaktadır. 6701 sayılı Kanun'un 17'nci maddesinde, yargı yetkisinin kullanılmasına ilişkin işlemlerin başvuru konusu olamayacağı, Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanununun Uygulanmasına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelik'te ise yargı yetkisinin kullanılmasına ilişkin işlemler ile yargı organlarında görülmekte olan uyuşmazlıkların Kurumun görev alanına girmeyeceği düzenlenmesine yer verilmektedir.

52. Bu çerçevede, başvuranın iddialarının; 6701 sayılı Kanun'un 17'nci maddesinin dördüncü fıkrası ve Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanununun Uygulanmasına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelik'in 40'inci maddesi gereği, başvuru konusu teşkil etmeyecek işlemler arasında yer aldığı, bu nedenle başvurunun inceleme şartlarını taşımadığı gerekçesiyle kabul edilmez olduğu kanaatine varılmıştır.

Başvuranın şikayetleri hakkındaki soruşturmaların Cumhuriyet Savcılığınca objektif ve etkili şekilde yürütülmediği iddialarına ilişkin olarak;

53. 6701 sayılı Kanun'un 9'uncu maddesinde, insan hakları ihlallerini resen incelemek, araştırmak, karara bağlamak ve sonuçlarını takip etmek, ayrımcılık yasağı ihlallerini resen veya başvuru üzerine incelemek, araştırmak, karara bağlamak ve sonuçlarını takip etmek, özgürlüğünden mahrum bırakılan ya da koruma altına alınan kişilerin ulusal önleme mekanizması kapsamındaki başvurularını incelemek, araştırmak, karara bağlamak ve sonuçlarını takip etmek Kurumun görevleri arasında sayılmıştır.

54. 6701 sayılı Kanun'un 17'nci maddesinde, yargı yetkisinin kullanılmasına ilişkin işlemlerin başvuru konusu olamayacağı, Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanununun Uygulanmasına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelik'te ise yargı yetkisinin kullanılmasına ilişkin işlemler ile yargı organlarında görülmekte olan uyuşmazlıkların Kurumun görev alanına girmeyeceği düzenlenmesine yer verilmiştir.

55. Bu kapsamda, başvuranın Savcılık makamının yürüttüğü soruşturmalara ilişkin iddialarının 6701 sayılı Kanun'un 17'nci maddesinin dördüncü fıkrası ve Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanununun Uygulanmasına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelik'in 40'inci maddesi gereği, başvuru konusu teşkil etmeyecek işlemler arasında yer aldığı, bu nedenle başvurunun inceleme şartlarını taşımadığı gerekçesiyle kabul edilmez olduğu kanaatine varılmıştır.

Başvuranın çeşitli mercilere hitaben yazdığı dilekçelerine ilişkin çıkış numaralarının verilmesi taleplerine gereği gibi cevap verilmediği iddiasına ilişkin olarak;

56. Mahpuslara Muameleye Dair BM Asgari Standart Kurallarında (Nelson Mandela Kuralları), mahpusların yetkili ceza infaz kurumu personeline her gün istek veya şikâyetinde bulunma fırsatına sahip olması ve ayrıca her talep ve şikâyetin ivedilikle ele alınarak, gecikmeden yanıtlanması tavsiye edilmektedir (Nelson Mandela Kuralları, para. 55-57). Bu bağlamda, İdarenin mahpusların dilekçe hakkının kullanımını etkisizleştirici veya engelleyici yaklaşım ve uygulamalardan kaçınması gerekmektedir.

57. 5275 sayılı Kanun'un "*Hükümlünün mektup, faks ve telgrafları alma ve gönderme hakkı*" başlıklı 68'inci maddesinde; "*Hükümlü, bu maddede belirlenen kısıtlamalar dışında, kendisine gönderilen mektup, faks ve telgrafları alma ve ücretleri kendisince karşılanmak koşuluyla, gönderme hakkına sahiptir. (...) Hükümlü tarafından resmî makamlara veya savunması için avukatına gönderilen mektup, faks ve telgraflar denetime tâbi değildir. Bu iletiler, alıcısı dışındaki kişilerin erişimini engelleyici tüm tedbirler alınarak hükümlünün talebine göre posta yoluyla veya elektronik ortamda alıcısına ulaştırılabilir.*" hükmü yer almaktadır.

58. Başvuran, başvuru dilekçesine ek olarak dilekçe çıkış numarası talebinde bulunduğu 12 dilekçesini sunmuş olup, söz konusu dilekçeler incelendiğinde, başvuranın talepte bulunduğu dilekçe çıkış numaralarının İdare tarafından başvuranla paylaşıldığı anlaşılmaktadır. Bu anlamda, ceza infaz kurumlarında dilekçelerin takibi için *dilekçe çıkış numarasının* paylaşılmasının olağan bir uygulama olduğu, başvuranın talebinin bu anlamda karşılandığı ve herhangi bir hak kaybına yönelik bir durumun olmadığı anlaşılmaktadır.

59. Başvuranın dilekçelerine ilişkin çıkış numarasına erişebildiği ve böylelikle dilekçelerinin akıbeti hakkında bilgi sahibi olabileceği ve bir hak kaybı yaşanmadığı anlaşıldığından, söz konusu iddialar bakımından kötü muamele yasağının ihlal edilmediği kanaatine varılmıştır.

Başvuranın 6/7/2022 tarihinde hastaneye sevkini yapıldığı ancak 30/5/2023 tarihinde muayene olabildiği, ileri derecede reflü teşhisinin bulunduğu fakat tedavisinin yarım kaldığı iddialarına ilişkin olarak;

60. Başvuran dilekçesinde ağız kokusu rahatsızlığı yaşadığını, bu rahatsızlığın nedeninin araştırılması amacıyla kulak, burun ve boğaz polikliniğine sevk edildiğini belirtmektedir.

61. Mahpuslar kendileri hakkındaki mahkûmiyet veya tutuklama kararı ile hukuken ellerinden alınmayan tüm hakları muhafaza etmektedir (Avrupa Konseyi Bakanlar Komitesi, Avrupa Cezaevi Kurallarına Dair Üye Devletlere Rec(2006)2-rev Sayılı Tavsiye Kararı, para. 2). Bu bağlamda, Anayasa'nın "*Sağlık hizmetleri ve çevrenin korunması*" başlıklı 56'ncı maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan; "*Devlet, herkesin hayatını, beden ve ruh sağlığı içinde sürdürmesini sağlar (...)*" hükmüne göre herkesin sağlık hakkı bulunmakta ve bunu sağlama ödevi Devletin yükümlülüğünde bulunmaktadır. Benzer bir şekilde, uluslararası insan hakları belgesi olan BM Ekonomik, Sosyal ve Kültürel Haklar Sözleşmesi'nin 12'nci maddesinin birinci fıkrasında yer alan; "*Bu Sözleşmeye Taraf Devletler, herkesin erişilebilir en yüksek bedensel ve ruhsal sağlık standardından yararlanma hakkını tanır.*" hükmü ile sağlık hakkı taahhüt altına alınmaktadır.

62. Başvuranın, bademciklerinde ağrı ve ağız kokusu şikâyetiyle ilgili olarak, 6/7/2022 tarihinde Kurum hekimliği tarafından gerekli tetkik ve tedavilerin yapılması amacıyla Tavşanlı Doç. Dr. Mustafa Kalemli Devlet Hastanesine sevk edildiği görülmüştür. Ancak, sevk işleminin ilgili tarihte gerçekleştirilemediği anlaşılmaktadır.

63. Avrupa İşkence ve İnsanlık Dışı veya Onur Kırıcı Ceza veya Muamelenin Önlenmesi Komitesi (CPT) mahpusların tutulma süreleri boyunca her zaman doktora erişimlerinin *gereksiz gecikme* olmadan karşılanması gerektiğini belirtmektedir (Avrupa Konseyi, CPT, Cezaevlerinde Sağlık Hizmetleri, 1993, para. 34). Mahpusun insan onuruna yaraşır koşullarda tutulması ve tutukluluğun doğasında mevcut olan kaçınılmaz acı

eşğinin aşılmaması Devletin yükümlülüğündedir (AİHM, *Kudla/Polonya*, B. No: 30210/96, 26/10/2000, para. 94). Bu kapsamda mahpusun ihtiyacı olan sağlık hizmetinin gereksiz bir gecikme olmadan ve uygun bir şekilde karşılanması gerekmektedir.

64. Muhatap Kurumun sunduğu yazılı görüşte, Tavşanlı Doç. Dr. Mustafa Kalemlı Devlet Hastanesinde bütün polikliniklerin bulunmadığı, mahpusların bazen ilçe dışında bulunan hastanelere sevk edilmesinin gerektiği ve bu nedenle sevklerin gerçekleştirilmesinin zaman aldığı ve sevk işlemleri gerçekleştirilirken öncelik ve aciliyet durumlarının dikkate alındığı belirtilmektedir.

65. Başvuranın sağlık kayıtları incelendiğinde, 4/8/2022 tarihinde Kurum hekimine muayene olduğu, 7/10/2022 tarihinde Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi Evliya Çelebi Eğitim ve Araştırma Hastanesinde gastroenteroloji polikliniğinde yapılan muayenesinde *helikobakteri plori eridikasyonu* tanısı konulduğu, 10/1/2023 tarihinde Tavşanlı Doç. Dr. Mustafa Kalemlı Devlet Hastanesi psikiyatri kliniğine sevk edildiği, muayeneyi gerçekleştiren hekimin “*Aktif ruhsal patoloji saptanmadı. Kulak burun ve boğaz polikliniğine yönlendirildi.*” değerlendirmesinde bulunduğu, 6/4/2023 ve 27/4/2023 tarihlerinde Kurum hekimi tarafından muayene edildiği ve medikal tedavi düzenlendiği, 29/5/2023 tarihinde Tavşanlı Doç. Dr. Mustafa Kalemlı Devlet Hastanesi Kulak, Burun ve Boğaz polikliniğine sevk edildiği ve muayenesinin gerçekleştirilerek medikal tedaviye başlandığı anlaşılmaktadır.

66. Bu bağlamda, başvuranın Kurum hekimi tarafından uygun görülen 6/7/2022 tarihli sevkinin gerçekleştirilemediği anlaşılmış ise de başvuranın söz konusu şikâyetleri ile ilgili diğer polikliniklere yönlendirilerek tedavi hakkından faydalanmasının sağlandığı, başvuranın rahatsızlığının aciliyet veya öncelik arz eden bir durumunun söz konusu olmadığına anlaşılmaması nedeniyle tedavisinin yarım kaldığına ilişkin bir kanıya varılamamıştır.

67. Sonuç olarak, başvuranın sağlık sorunlarıyla ilgili iddiaları bakımından kötü muamele yasağının ihlal edilmediği değerlendirilmiştir.

V. KARAR

A. Başvuruda KÖTÜ MUAMELE YASAĞININ İHLAL EDİLMEDİĞİNE,

B. Kararın taraflara tebliğine ve KAMUOYUNA DUYURULMASINA,

C. Karara karşı tebliğ tarihinden itibaren 60 gün içerisinde Ankara İdare Mahkemesine başvurulabileceğine,

3/2/2025 tarihinde, OY BİRLİĞİYLE, karar verildi.

e-imzalıdır

Muhammet Ecevit CARTI
Daire Başkanı

e-imzalıdır

Dr. Burhan ERKUŞ
Üye

e-imzalıdır

İsmail AYAZ
Üye

e-imzalıdır

Mehmet Emin GENÇ
Üye

e-imzalıdır

Saffet BALIN
Üye